

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 401/2019
04.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милан Петковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Вања Живковић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 458/2018 од 04.10.2018. године, у седници од 04.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 458/2018 од 04.10.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 458/2018 од 04.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П 19/17 од 08.11.2017. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиље и утврђено да заоставштину пок. ВВ, бив. из ... представља 1/2 идеалног дела двособног стана у ... описаног изреком. Ставом другим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и утврђено њено право својине 1/4 идеалног дела двособног стана у ... описаног изреком, по основу законског наслеђивања иза пок. ВВ, и тужени је обавезан да трпи упис права својине тужиље у служби за катастар непокретности и да тужиљи физичком или цивилном деобом наведени удео преда у државину. Преко овако досуђеног сувласничког удела, тужбени захтев тужиље је одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 24.800 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 458/2018 од 04.10.2018. године одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11.. 78/18). Наиме, уз ревизију нису приложене другачије судске одлуке у погледу примене чл. 171. став 1. и 180. став 2. Породичног закона, члана 9. став 1. Закона о наслеђивању и чл. 128. и 130. Закона о ванпарничном поступку, у вези чије примене постоји уједначена судска пракса. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби поднетој суду 10.01.2017. године, вредност предмета спора означена је на 10.000 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побојаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Будући да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправа
Управитељ писарнице
Марина Антонић